

[Industriministeren]

kelte pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, der har været nødlidende, har kunnet komme til statskassen og få dækket deres tab. Det er klart, at vi hermed også får en situation, hvor vi skal prøve at modernisere kapitalmarkedet, den finansielle sektor, således at vi bevarer en god og sund konkurrence.

Det andet forhold, vi kunne have stået i, var, at væsentlige dele af den finansielle sektor var gået konkurs. Det ville have medført store ulykker. Men jeg forstod helt klart på fru Kirsten Jacobsen, at det var ikke det, man sigtede mod.

Det, jeg så kan konstatere, er sådan set, at fru Kirsten Jacobsen, der har rejst denne forespørgselsdebat, i bund og grund er enig i den overordnede politik, som regeringen har ført for så vidt angår den finansielle sektor og de vanskeligheder, den turbulens, den finansielle sektor har været ude i.

Fru Kirsten Jacobsen rejste også en debat om Finanstilsynet, og hr. Flemming Hansen var også inde på Finanstilsynet. Jeg glæder mig over de rosende ord fra hr. Flemming Hansens side om Finanstilsynets virksomhed; jeg deler dem til fulde. Fru Kirsten Jacobsen var inde på, at Finanstilsynet i visse tilfælde havde opført sig for aggressivt. Jeg skal ikke kommentere konkrete tilfælde, men blot komme med den enkelte bemærkning, at det er klart, at hvis vi har et nødlidende pengeinstitut eller forsikringsselskab og vi har en situation, hvor dette pengeinstitut eller forsikringsselskab kan overleve, kan reddes, og der er flere, der ønsker at deltage i en sådan aktion, er man jo ikke i en situation, hvor man i det uendelige kan forhandle med fire eller fem partnere, i det uendelige kan fastholde den nødvendige rubusthed, som Finanstilsynet skal iagttage hos det nødlidende pengeinstitut eller forsikringsselskab, således at man kan føre diskussioner med fire-fem partnere.

Dér er man selvfølgelig nødt til at give det gode råd, at det er nu, det er tiden til at træffe en beslutning – inden det er for sent. Jeg mener, Finanstilsynet har kørt en fornuftig linie, og jeg mener i høj grad også, at Finanstilsynets meget årvågne øje for overholdelse af solvens- og likviditetsbestemmelserne har medført, at den finansielle sektor har forstået, at det er alvor, at man fra regeringens side ønsker, at den skal klare sine problemer selv.

Hr. Rahbæk Møller var inde på spørgsmålet om styrkelse af Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der på finansloven for 1993 er afsat øgede bevillinger netop til en separat styrkelse af bagmandspolitiet. Og der er i gældende lovgivning intet til hinder for, at man kan forøge antallet af ansatte i bagmandspolitiet, herunder interne og eksterne eksperter. Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet i øjeblikket er ved at afslutte arbejdet med en styrkelse af bagmandspolitiet. Jeg vil så hurtigt som muligt orientere Folketingets Erhvervsudvalg om disse overvejelser, og jeg forventer, at det kan ske snarest, formentlig allerede i indeværende måned.

Med hensyn til debatten om ønsket om åbenhed, som bl.a. fru Lone Dybkjær rejste, kan jeg sige, at jeg naturligvis altid er indstillet på at besvare spørgsmål, som er rejst af Folketingets Erhvervsudvalg – i det omfang det er muligt under iagttagelse af de fortrolighedshensyn, som vi naturligvis må iagttage.

Jeg er også helt åben for at finde en fornuftig måde, hvorpå vi kan sørge for, at de offentlige repræsentanter i de finansielle virksomheder arbejder således, at der er så meget åbenhed omkring deres arbejde som overhovedet muligt. Det er naturligvis noget, som jeg løbende overvejer, også via en dialog med folk, der har kendskab til, hvorledes det er at sidde i en bestyrelse som offentlig repræsentant, og selvfølgelig også gennem en dialog med Finanstilsynet.

Jeg vil afslutte med at sige, at som sagt er det regeringens opfattelse, at den øjeblikkelige krise, som den finansielle sektor har været i, skyldes en række fejlpositioner, men også skyldes et generelt konjunkturtilbageslag, skyldes en overgang fra et højinflations- til et lavinflationsfund. Det er vores opfattelse, at med de initiativer, der er taget, og med de beslutninger, som den danske befolkning har taget, er vi i en situation, hvor vi kan se, som jeg har udtrykt det før, lyset for enden af tunnelen. Vi er i en situation, hvor vi tror på, at udgangen vil være, at også den finansielle sektor vil vise mere risikovillighed, og vi er dermed inde i en mere naturlig og fornuftig gænge i det danske samfund – til gavn for de mange låntagere, de mange virksomheder, som er afhængige af en god og seriøs behandling i deres pengeinstitut,